

devanudaiyaniyayappiramanam.org

இணைப்பு 7b: விவாகரத்துச் சான்றிதழ் — உண்மைகளும் கட்டுக்கதைகளும்

இந்தப் பக்கம், கடவுள் ஏற்றுக்கொள்ளும் திருமண உறவுகள் குறித்த தொடரின் ஒரு பகுதியாகும்; அதன் வரிசை இதுதான்:

1. இணைப்பு 7a: கன்னியர், விதவைகள், விவாகரத்து செய்யப்பட்ட பெண்கள்: கடவுள் ஏற்றுக்கொள்ளும் திருமண உறவுகள்
2. இணைப்பு 7b: விவாகரத்துச் சான்றிதழ் — உண்மைகளும் கட்டுக்கதைகளும் (தற்போதைய பக்கம்).
3. இணைப்பு 7c: மாற்கு 10:11-12 மற்றும் விபசாரத்தில் காணப்படும் தவறான சமத்துவம்
4. இணைப்பு 7d: கேள்விகளும் பதில்களும் — கன்னியர், விதவைகள், விவாகரத்து செய்யப்பட்ட பெண்கள்

வேதாகமத்தில் குறிப்பிடப்படும் "விவாகரத்துச் சான்றிதழ்", திருமணங்களை முறித்து, புதிய திருமண உறவுகளுக்கு அனுமதி அளிக்கும் தெய்வீக அங்கீகாரம் என்று பெரும்பாலும் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. உபாகமம் 24:1-4-ல் உள்ள [**סֵפֶר כְּרִיתוּת** (sefer keritut)] மற்றும் மத்தேயு 5:31-ல் உள்ள [**βιβλίον ἀποστασίου** (biblíon apostasíou)] ஆகியவற்றின் உண்மையான பொருளை இந்தக் கட்டுரை தெளிவுபடுத்துகிறது; அனுப்பிவிடப்பட்ட பெண் மறுமணம் செய்யச் சுதந்திரமானவள் எனக் கூறும் தவறான போதனைகளையும் மறுக்கிறது. வேதவசனங்களின் அடிப்படையில், மனித இருதயங்களின் கடினத்தன்மையினால் மோசே பொறுத்துக்கொண்ட இந்த நடைமுறை, கடவுளிடமிருந்து வந்த கட்டளையாக ஒருபோதும் இருக்கவில்லை

என்பதை நாம் காட்டுகிறோம். கடவுளின்படி, திருமணம் என்பது ஒரு ஆன்மீக உறவு; அது கணவன் மரிக்கும்வரை பெண்ணை அவனுடன் பிணைக்கிறது. “விவாகரத்துச் சான்றிதழ்” இந்தப் பிணைப்பை முறிப்பதில்லை; அவன் உயிரோடு இருக்கும்வரை பெண்ணை அது பிணைத்தே வைக்கிறது.

கேள்வி: *வேதாகமத்தில் குறிப்பிடப்படும் விவாகரத்துச் சான்றிதழ் என்றால் என்ன?*

பதில்: பெரும்பாலான யூத மற்றும் கிறிஸ்தவத் தலைவர்கள் போதிப்பதற்கு மாறாக, அத்தகைய “விவாகரத்துச் சான்றிதழ்” குறித்து தெய்வீக அறிவுறுத்தல் எதுவும் இல்லை என்பதையும்—அதைப் பெறும் பெண் புதிய திருமண உறவில் சேரச் சுதந்திரமானவள் என்ற கருத்தைப் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டியதில்லை என்பதையும்—தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

உபாகமம் 24:1-4-ல் உள்ள ஓர் எடுத்துக்காட்டின் பகுதியாக மட்டுமே மோசே “விவாகரத்துச் சான்றிதழை” குறிப்பிடுகிறார். அந்தப் பகுதியில் உள்ள உண்மையான கட்டளைக்கு இட்டுச் செல்வதே இதன் நோக்கம்: ***முதல் கணவன், தன் முன்னாள் மனைவி வேறொரு ஆணுடன் உறவு கொண்டிருந்தால், மீண்டும் அவளுடன் உறவு கொள்ளக் கூடாது என்ற தடை*** (எரேமியா 3:1-ஐப் பார்க்கவும்). உண்மையில், முதல் கணவன் அவளைத் திரும்ப அழைத்துக்கொள்ளக்கூட முடியும்; ஆனால் அவளுடன் இனி உறவு கொள்ள முடியாது. அப்சலோம் அவமதித்த தாவீதின் மறுமனையாட்டிகளின் நிகழ்வில் இதைக் காண்கிறோம் (2 சாமுவேல் 20:3).

மோசே ஒரு சூழ்நிலையை எடுத்துக்காட்டாக மட்டுமே கூறுகிறார் என்பதற்கான முதன்மைச் சான்று, உரையில் כִּי (ki, “என்றால்”) என்ற இணைப்புச்சொல் மீண்டும் மீண்டும் வருவதாகும்: **ஒருவன்** ஒரு பெண்ணை மணந்தால்... **அவளிடத்தில்** அவமானகரமான ஏதோ ஒன்றைக் கண்டால் [עֶרְוָה, **ervah**, “நிர்வாணம்”]... **இரண்டாவது கணவன்** மரித்தால்... மோசே ஒரு சாத்தியமான நிகழ்வைக் கற்பனைச் சூழ்நிலையாகக் கட்டமைக்கிறார்.

மோசே விவாகரத்தை **தடைசெய்யவில்லை** என்பதை இயேசு தெளிவுபடுத்தினார்; ஆனால் அதனால் அந்தப் பகுதி முறையான அங்கீகாரம் அளிக்கிறது என்று பொருளல்ல. உண்மையில், மோசே விவாகரத்தை **அங்கீகரிக்கும்** பகுதி எதுவும் இல்லை. மக்களின் இருதயக் கடினத்தன்மைக்கு—சுமார் 400 ஆண்டுகள் அடிமைத்தனத்திலிருந்து

இப்போதுதான் வெளியே வந்திருந்த மக்களின் இருதயக் கடினத்தன்மைக்கு—முன்பாக அவர் செயலற்ற நிலையை மட்டுமே எடுத்தார்.

உபாகமம் 24-ஐத் தவறாகப் புரிந்துகொள்வது மிகவும் பழமையானது. இயேசுவின் காலத்தில், ரபி ஹில்லேலும் அவரைப் பின்பற்றியவர்களும், அந்தப் பகுதியில் இல்லாத ஒன்றை அதிலிருந்து எடுத்துக்கொண்டனர்: எந்தக் காரணத்திற்காகவும் ஒருவன் தன் மனைவியை அனுப்பிவிடலாம் என்ற கருத்து.

விவாதம் 1-ஆம் வசனத்திலுள்ள இரண்டு எபிரெயச் சொற்களை மையமாகக் கொண்டிருந்தது: עֶרְוַת דָּבָר (ervat davar). ervat என்பதற்கு “நிர்வாணம்” அல்லது “ஒழுக்கக்கேடு” என்று பொருள்; davar என்பதற்கு “ஒரு காரியம்” அல்லது “ஒரு விஷயம்” என்று பொருள். இலக்கணம் கோருகிறபடி, இவற்றைச் சேர்த்து வாசிக்கும்போது, இந்தச் சொற்றொடருக்கு “ஒழுக்கக்கேடான ஒரு காரியம்” என்று பொருள்.

ரபிகளின் பள்ளிகள் அந்தச் சொற்றொடரைப் பிரித்தன. ஷம்மாயின் பள்ளி முதல் சொல்லான ervah (ஒழுக்கக்கேடு) என்பதையே பற்றிக்கொண்டது: பாலியல் ஒழுக்கக்கேட்டிற்காக மட்டுமே விவாகரத்து செய்யலாம். ஹில்லேலின் பள்ளி இரண்டாவது சொல்லான davar (ஒரு காரியம்) என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டது: ஒருவன் தனக்குப் பிடிக்காத எந்தக் காரியத்திற்காகவும் தன் மனைவியை விவாகரத்து செய்யலாம்—மிஷ்னா பதிவு செய்வதுபோல், அவனது உணவை அவள் கருகவிட்டதற்காகக்கூட (மிஷ்னா கிட்டின் 9:10; தல்மூத், கிட்டின் 90a). ஒரே சொற்றொடரை இரண்டு தனித்தனி காரணங்களாகக் கருதியதன் மூலம், அவர்கள் “ஒழுக்கக்கேடான ஒரு காரியம்” என்பதை “ஒழுக்கக்கேடு அல்லது வேறு எந்தக் காரியமும்” என்று மாற்றினார்கள்.

இயேசு பின்னர் இந்தத் தவறுகளைச் சரிசெய்தார்:

1. πορνεία-வை (**porneía** — அவமானகரமான ஒன்று) மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க காரணம் என்று அவர் வலியுறுத்தினார்.
2. இஸ்ரவேல் ஆண்களின் இருதயக் கடினத்தன்மையினால், அவர்கள் பெண்களுக்குச் செய்துகொண்டிருந்ததை மோசே வெறுமனே பொறுத்துக்கொண்டார் என்பதை அவர் தெளிவுபடுத்தினார்.
3. மலைப்பிரசங்கத்தில், “விவாகரத்துச் சான்றிதழை” குறிப்பிடும்போது, “ஆனால் நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்ற சொற்றொடருடன்

முடித்து, ஆன்மாக்களைப் பிரிப்பதற்காக இந்தச் சட்ட ஆவணத்தைப் பயன்படுத்துவதை இயேசு தடைசெய்தார் (மத்தேயு 5:31-32).

> **குறிப்பு:** கிரேக்கச் சொல் **πορνεία** (*porneía*), எபிரெயச் சொல்லான **עֶרְוָה** (*ervah*) என்பதற்குச் சமமானது. எபிரெய மொழியில் அது "நிர்வாணம்" என்று பொருள்பட்டது; கிரேக்கத்தில் அதன் பொருள் "அவமானகரமான ஏதோ ஒன்று" என விரிவடைந்தது. Porneía-வில் விபசாரம் [**μοιχεία** (*moicheía*)] அடங்காது; ஏனெனில் வேதாகம காலங்களில் அதற்கான தண்டனை மரணமாக இருந்தது. மத்தேயு 5:32-ல் இயேசு இந்த இரு சொற்களையும் ஒரே வாக்கியத்தில் பயன்படுத்தினார்; இதன் மூலம் அவை இரண்டு வெவ்வேறு விஷயங்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்.

மோசே விவாகரத்தைப் பற்றி எதுவும் போதிக்கவில்லை என்றால், கடவுள் அவருக்கு அதைக் குறித்துக் கட்டளையிடவில்லை என்பதே காரணம் என்பதை வலியுறுத்துவது முக்கியம்—எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, மோசே உண்மையுள்ளவராக இருந்து, கடவுளிடமிருந்து கேட்டதையே பேசினார்.

sefer keritut என்ற சொற்றொடர், சொல்லுக்குச் சொல் "பிரிவின் புத்தகம்" அல்லது "விவாகரத்துச் சான்றிதழ்" என்று பொருள்படும். இது தோரா முழுவதிலும் ஒரே ஒரு முறை மட்டுமே வருகிறது—அதுவும் உபாகமம் 24:1-4-ல். வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், ஆண்கள் தங்கள் மனைவியரை அனுப்பிவிட இந்தச் சான்றிதழைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று மோசே எங்கும் போதிக்கவில்லை. இது **ஏற்கெனவே நடைமுறையில் இருந்த ஒரு வழக்கம்;** எகிப்தில் சிறைப்பட்டிருந்த காலத்திலிருந்து வழிவழியாக வந்தது என்பதைக் காட்டுகிறது. ஏற்கெனவே செய்யப்பட்டுவந்த ஒன்றை மோசே வெறுமனே குறிப்பிட்டார்; ஆனால் அதைத் தெய்வீகக் கட்டளையாக அறிவுறுத்தவில்லை. சுமார் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மோசே எகிப்தில் வாழ்ந்திருந்தார்; இந்த வகையான சட்ட ஆவணத்தை அவர் நிச்சயமாக அறிந்திருந்தார் என்பதையும் நினைவில் கொள்வது பொருத்தமானது.

தோராவுக்கு வெளியே, தனாக் நூலிலும் **sefer keritut** இரண்டு முறை மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது—இரண்டுமே கடவுளுக்கும் இஸ்ரவேலுக்கும் இடையிலான உறவைக் குறிக்கும் உருவகப் பயன்பாடுகள் (எரேமியா 3:8 மற்றும் ஏசாயா 50:1).

இந்த இரண்டு குறியீட்டுப் பயன்பாடுகளிலும், கடவுள் இஸ்ரவேலுக்கு “விவாகரத்துச் சான்றிதழ்” கொடுத்ததால் அந்தத் தேசம் மற்ற தெய்வங்களுடன் தன்னை இணைத்துக்கொள்ளச் சுதந்திரமானது என்பதற்கான எந்தக் குறிப்பும் இல்லை. மாறாக, ஆன்மீகத் துரோகம் உரை முழுவதும் கண்டிக்கப்படுகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், **உருவகமாகக்கூட இந்த “விவாகரத்துச் சான்றிதழ்” பெண்ணுக்கு ஒரு புதிய திருமண உறவை அனுமதிப்பதில்லை**.

ஆன்மாக்களுக்கு இடையிலான பிரிவைச் சட்டப்பூர்வமாக்க கடவுள் அங்கீகரித்த ஒன்றாக இந்தச் சான்றிதழை இயேசுவும் ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. சுவிசேஷங்களில் இது இரண்டு முறை மத்தேயுவிலும், மாற்குவில் அதற்கு இணையான இடத்தில் ஒரு முறையும் வருகிறது (மாற்கு 10:4):

1. மத்தேயு 19:7-8: பரிசேயர்கள் இதைக் குறிப்பிடுகிறார்கள்; அதற்கு இயேசு, அவர்களுடைய இருதயக் கடினத்தன்மையினால் மோசே இந்தச் சான்றிதழைப் பயன்படுத்துவதை மட்டும் அனுமதித்தார் (**epétrepsen**) என்று பதிலளிக்கிறார் —அதாவது, அது கடவுளுடைய கட்டளையாக இருக்கவில்லை.
2. மத்தேயு 5:31-32, மலைப்பிரசங்கத்தில் இயேசு கூறும்போது:

“‘எவனாகிலும் தன் மனைவியைத் தள்ளிவிடுகிறவன், அவளுக்கு விவாகரத்துச் சான்றிதழைக் கொடுக்கக்கடவன்’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்: **porneía** என்ற காரணத்தைத் தவிர, தன் மனைவியைத் தள்ளிவிடுகிற எவனும் அவளை விபசாரியாகும்படி தூண்டுகிறான்; தள்ளிவிடப்பட்ட பெண்ணை மணந்துகொள்ளுகிற எவனும் **விபசாரம் செய்கிறான்**.”

ஆகவே, இவ்வாறு அழைக்கப்படும் “விவாகரத்துச் சான்றிதழ்” தெய்வீக அங்கீகாரமாக ஒருபோதும் இருக்கவில்லை; மக்களின் இருதயக் கடினத்தன்மையைக் கருத்தில்கொண்டு மோசே பொறுத்துக்கொண்ட ஒன்றாக மட்டுமே இருந்தது. இந்தச் சான்றிதழைப் பெற்றுக்கொள்வதன் மூலம் பெண் ஆன்மீக ரீதியில் விடுவிக்கப்பட்டு, வேறோர் ஆணுடன் இணைவதற்குச் சுதந்திரமானவளாகிவிடுவாள் என்ற கருத்தை வேதவசனத்தின் எந்தப் பகுதியும் ஆதரிக்கவில்லை. இந்தக் கருத்துக்கு வார்த்தையில் எந்த அடிப்படையும் இல்லை; இது ஒரு கட்டுக்கதை. இயேசுவின் தெளிவான, நேரடியான போதனை இந்த உண்மையை உறுதிப்படுத்துகிறது.